

תיק עיתונות

התאחדות
התעשיינים
בישראל

מרחב דרום

נובמבר 2017

< עשרות מנהלים ומנהלות משאבי אנוש של התעשייה הדרומית בחרו לפתוח את בוקר יום שני השבוע במרכז המבקרים הבינלאומי באר אברהם בעיר העתיקה בבאר שבע. המנהלים הגיעו במסגרת פורום מנהלי משאבי אנוש של התאחדות התעשיינים מרחב דרום ומרכז לאודר לקי" דום התעסוקה בנגב. את פניהם קיבלו **אביב חצבני**, מנהל מרחב דרום של התאחדות התעשיינים, **פנינה אביטל**, מנהלת קשרי מעסיקים ותוכניות במרכז לאודר והמארחים, צוות מרכז המבקרים באר אברהם, שהעשיר את יום העיון בתוכן. | צילום: יח"צ

עשרות מנהלים מתחום
משאבי אנוש של
התעשייה הרומית בחרו
לפתוח את בוקר יום שני
השבוע במרכז המבקרים
הבינלאומי 'באר-אברהם'
בעיר העתיקה בבאר-
שבע במסגרת פורום
מנהלי משאבי אנוש של
התאחדות התעשיינים
מרחב דרום ומרכז לאורך
לקידום התעסוקה בנגב
שמתקיים אחת לחודש
כבר מעל לשנה. את פניהם
קיבלו אביב חצבני, מנהל
מרחב דרום של התאחדות
התעשיינים, ופנינה
אביטל, מנהלת קשרי
מעסיקים ותוכניות במרכז
'לאורד'. המנהלים נהנו
מסיוור מודרך במרכז וקינחו
בסדנה של ד"ר התלהבות
והרצאת אורח של נופר
זוהר, מנהלת משאבי אנוש
מחברת 'פולישק'.

צילום: יחסי ציבור

מנהלים מתחום משאבי אנוש ב"באר-אברהם"

תעשייה אבינעם שקד

הארנונה שמשלמת התעשייה בישראל כפולה מב-OECD – ומגדילה את יוקר המחיה

רשויות בעלות שטחי תעשייה גדולים גובות ארנונה כבדה מהמפעלים, אך אינן מספי קות שירותים נלווים, ולכן צוברות כסף רב. כתוצאה ישירה מכך, יש ביכולתן ליוזם פרויקטים לטובת תושביהן ובעזרת תוכנית המאצ'ינג, הן מקבלות שקל נוסף עבור כל שקל שהן משקיעות לרווחת התושבים. כפר על יוצא, רשויות שאין להן שטחי תעשייה מוכות פעמיים: מחד גיסא, אין להן מפעלי תעשייה שהן יכולות לגבות מהם ארנונה. מאידך גיסא, אין ביכולתן לפתח פרויקטים לרווחת התושבים – ולכן הן אינן זוכות לסיוע מהמדינה באמצעות תוכנית המאצ'ינג.

הפתרון האידיאלי לבעיה הוא בניית מודל חדש לגביית הארנונה מהתעשייה ולחלוקתה. בשלב הראשון, על הממשלה להפחית בחי צי את הארנונה לתעשייה, לרמת הארנונה הממוצעת ב-OECD, ובמקביל לספק לתי-עשייה שירותים סביבתיים בסיסיים. בשלב השני, מחצית מהארנונה שתיגבה מהמפעלים תיועד לרשות המקומית, ואת המחצית השנייה יש לרכו בקופה ארצית שתחולק לרשויות בהתאם לשיעור היחסי של תושביהן באוכלוסייה. ונקודה אחרונה למחשבה: אם רשויות חלשות יקבלו יותר ממחצית עלות הפרויקטים למען התושבים, ואילו רשויות חזקות יקבלו פחות, המדינה תוכל לצמצם את פערי ההכנסות של הרשויות ולשפר את השירות ברשויות החלשות.

הכותב הוא מנכ"ל ובעלים של מפעל שריונית חסם

לרשויות מקומיות מסוימות יש אופי בזבזני, וכדי לחפות על כך הן דורשות מהממשלה להעלות את הארנונה בכל שנה – ומשרד הפנים בוחר לאשר זאת, במקום לבקש מהרשויות להתייעל. בדרך זו מועבר הנטל לכתפי התעשייה. הרשויות העשירות בארץ הן אלה המחזיקות באזורי תעשייה גדולים ועתירי מפעלים.

מלבד עושק התעשיינים, העלאת דמי הארנונה גורמת לחוסר צדק משוע בחלוקת משאבי המדינה ולא-שוויון בשירותים שמקבלים אזרחיה. כך, תושבי הרשויות העשירות נהנים משירותים משופרים, בעוד רשויות שאין בהן שטחי תעשייה גדולים אינן יכולות לספק שירותים לתושביהן, והפערים רק הולכים וגדלים משנה לשנה. כדי להוסיף חטא על פשע, משרד הפנים הנהיג את שיטת המאצ'ינג – שיטה לחלוקת כספים שמחמירה את הבעיה ומגדילה את הפערים בין רשויות עשירות לעניות.

המאצ'ינג היא שיטה המעודדת רשויות לתת שירותים נוספים לתושביהן לטובת שיי פור איכות החיים. על פי שיטה זו, משרד הפנים משתתף ב-50% מעלותם של פרויקטים שיוזמות הרשויות לרווחת התושבים. ואולם,

לאחר הפחתת הארנונה יעבר חצי ממנה לרשות המקומית, וחצי לקופה ארצית שתחולק בין הרשויות לפי גודלן היחסי

דגל תורדת יוקר המחיה שהניפה ממשלת ישראל הפך לדגל שהור לתעשייה הישראלית. התעשייה בישראל נאלצת להתחרות בדיים קשורות מול יצרנים זרים, שכן היא מתמודדת עם רגולציה וביורוקרטיה שאין להן אח ורע בעולם. הביורוקרטיה מעמיסה על התעשייה עלויות כבדות, שמקשות על יוצאנים בתחרות בשווקים הבינלאומיים, ויוצרות תחרות לא הוגנת מול היבוא. כדרי גמה לרגולציה, ברצוני להתייחס למשקלות כבדה המוטלת על התעשייה הישראלית ומקשה עליה להתמודד בצורה שווה עם יצרנים מחו"ל – הארנונה.

לא רבים יודעים כי הארנונה המוטלת על התעשייה בישראל גבוהה פי שניים ויותר מהממוצע במדינות OECD. דווקא בישראל נקבע כי אין קשר בין הארנונה לשירותים סביבתיים בסיסיים. לכן, המפעלים בארץ נאלצים לרכוש במאות אלפי שקלים שירד תים שבמדינות אחרות בעולם מעוגנים בתשלום הארנונה.

קצת נתונים כדי לשבר את האוזן: התעשייה בישראל מהווה 12% מהתמ"ג – אבל נטל הארנונה שהיא משלמת הוא 21% מסך הארנונה שמשלם המגזר העסקי והציבורי. בחישוב פשוט נמצא כי נטל הארנונה על התעשייה גבוה ב-75% מהמגזר העסקי והציבורי. המסקנה הפשוטה והכואבת היא שכדי לכסות את עלויות הארנונה הכבדות, החברות התעשייתיות נאלצות לייקר את התוצרים שלהן, ובכך גורמות לעלייה משמעותית ביוקר המחיה.

הארנונה שמשלמת התעשייה בישראל כפולה מב-OECD - ומגדילה את יוקר המחיה

לאחר הפחתת הארנונה יועבר חצי ממנה לרשות המקומית, וחצי לקופה ארצית שתחולק בין הרשויות לפי גודלן היחסי

אבינעם שקד |
19:43 26.11.2017

רן אליהו

פארק התעשייה בנתניה

דגל הורדת יוקר המחיה שהניפה ממשלת ישראל הפך לדגל שחזר לתעשייה הישראלית. התעשייה בישראל נאלצת להתחרות בידיים קשורות מול יצרנים זרים, שכן היא מתמודדת עם רגולציה וביורוקרטיה שאין להן אח ורע בעולם. הביורוקרטיה מעמיסה על התעשייה עלויות כבדות, שמקשות על יזאמנים בתחרות בשווקים הבינלאומיים, ויוצרות תחרות לא הוגנת מול היבוא. כדוגמה לרגולציה, בראוני התייחס למשקלות כבדה המוטלת על התעשייה הישראלית ומקשה עליה להתמודד בצורה שווה עם יצרנים מחו"ל - הארנונה.

לא רבים יודעים כי הארנונה המוטלת על התעשייה בישראל גבוהה פי שניים ויותר מהממוצע במדינות OECD. זולקא בישראל נקבע כי אין קשר בין הארנונה לשירותים סביבתיים בסיסיים. לכן, המפעלים בארץ נאלצים לרכוש במאות אלפי שקלים שירותים שבמדינות אחרות בעולם מעוגנים בתשלום הארנונה.

קצת נתונים כדי לשבר את האוזן: התעשייה בישראל מהווה 12% מהתמ"ג — אבל נטל הארנונה שהיא משלמת הוא 21% מסך הארנונה שמשלם המגזר העסקי והציבורי. בחישוב פשוט נמצא כי נטל הארנונה על התעשייה גבוה ב-75% מהמגזר העסקי והציבורי. המסקנה הפשוטה והכואבת היא שכדי לכסות את עלויות הארנונה הכבדות, החברות התעשייתיות נאלצות לייקר את התוצרים שלהן, ובכך גורמות לעלייה משמעותית ביוקר המחיה.

לרשויות מקומיות מסוימות יש אופי בבבזי, וכדי לחפות על כך הן דורשות מהממשלה להעלות את הארנונה בכל שנה — ומשרד הפנים בוחר לאשר זאת, במקום לבקש מהרשויות להתייעל. בדרך זו מועבר הנטל לכתפי התעשייה. הרשויות העשירות בארץ הן אלה המחזיקות באזורי תעשייה גדולים ועיתרי מפעלים.

מלבד עושק התעשיינים, העלאת דמי הארנונה גורמת לחוסר צדק משווע בחלוקת משאבי המדינה ולאישויון בשירותים שמקבלים אורחיה. כך, תושבי הרשויות העשירות נהנים משירותים משופרים, בעוד רשויות שאין בהן שטחי תעשייה גדולים אינן יכולות לספק שירותים לתושביהן, והפערים רק הולכים וגדלים משנה לשנה. כדי להוסיף חטא על פשע, משרד הפנים הנהיג את שיטת המאצי"נג — שיטה לחלוקת כספים שמחמירה את הבעיה ומגדילה את הפערים בין רשויות עשירות לעניות.

המאצ'ינג היא שיטה המעודדת רשויות לתת שירותים נוספים לתושביהן לטובת שיפור איכות החיים. על פי שיטה זו, משרד הפנים משתתף ב-50% מעלותם של פרויקטים שיוזמות הרשויות לרווחת התושבים. ואולם, רשויות בעלות שטחי תעשייה גדולים גובות ארנונה כבדה מהמפעלים, אך אינן מספקות שירותים נלווים, ולכן צוברות כסף רב. כתוצאה ישירה מכך, יש ביכולתן ליוזם פרויקטים לטובת תושביהן ובעזרת תוכנית המאצ'ינג, הן מקבלות שקל נוסף עבור כל שקל שהן משקיעות לרווחת התושבים. כפועל יוצא, רשויות שאין להן שטחי תעשייה מוכות פעמיים: מחד גיסא, אין להן מפעלי תעשייה שהן יכולות לגבות מהם ארנונה. מאידך גיסא, אין ביכולתן לפתח פרויקטים לרווחת התושבים — ולכן הן אינן זוכות לסיוע מהמדינה באמצעות תוכנית המאצ'ינג.

הפתרון האידיאלי לבעיה הוא בניית מודל חדש לנביית הארנונה מהתעשייה ולחלוקתה. בשלב הראשון, על הממשלה להפחית בחצי את הארנונה לתעשייה, לרמת הארנונה הממוצעת ב-OECD, ובמקביל לספק לתעשייה שירותים סביבתיים בסיסיים. בשלב השני, מחצית מהארנונה שתיגבה מהמפעלים תיועד לרשות המקומית, ואת המחצית השנייה יש לרכז בקופה ארצית שתחולק לרשויות בהתאם לשיעור היחסי של תושביהן באוכלוסייה. ונקודה אחרונה למחשבה: אם רשויות חלשות יקבלו יותר ממחצית עלות הפרויקטים למען התושבים, ואילו רשויות חזקות יקבלו פחות, המדינה תוכל לצמצם את פערי ההכנסות של הרשויות ולשפר את השירות ברשויות החלשות.

הכותב הוא מנכ"ל ובעלים של מפעל שריזנות חסם

מפעל שריונית חסם בתביעה ייצוגית נגד עיריית קרית גת: החזר של תשלומי אגרת פינוי האשפה

חדשות כללי בלה לטון נובמבר 27, 2017

הבעלים ומנכ"ל חברת שריונית חסם באזור התעשייה י.ש. גת קרית גת, אבינעם שקד, הגיש תביעה ייצוגית נגד עיריית קרית גת בשם מאה מפעלי התעשייה בעיר, בטענה לחוסר הסדרה בפינוי אשפה והחלטת העירייה להחיל מנגנון גביית פינוי אשפה שאינו עומד בקריטריונים של משרד משפטים. בשבוע שעבר אושרה הגשת התביעה על העירייה להגיב לתביעה בתוך 60 יום.

במהלך השנים האחרונות נקבע בסדרת פסקי דין בבתי הדין לעניינים מינהלים כי על הרשויות המקומיות לפנות את כלל האשפה הנורמטיבית מהעסקים בתחומן עד לקביעת קריטריונים אחידים על ידי משרד הפנים באשר להגדרת אשפה חריגה בכמותה ומהי כמות האשפה הנורמטיבית שעל הרשות המקומית לפנות ללא תשלום אגרה מצד המעסיקים.

כאמור, אבינעם שקד, המכהן כיו"ר מרחב דרום של התאחדות התעשיינים, הגיש תביעה ייצוגית כנגד העירייה בשם כ-100 מפעלי התעשייה הפועלים באזור התעשייה בקריית גת. בתביעה נטען כי החל משנת 2013 ועד היום פועלת העירייה, באמצעות החברה הכלכלית, שלא כחוק בנושא פינוי האשפה. העירייה החליטה כי האשפה של מפעלי התעשייה תפונה על ידה בתמורה לתשלום אגרת פינוי אשפה. ההחלטה של העירייה לא מעוגנת בקריטריונים ברורים ומאושרים ע"י שר הפנים במסגרת חוק עזר עירוני, או לחילופין העמידה העירייה אלטרנטיבה לפיה יכולים מפעלי התעשייה לפנות כלל האשפה בעצמם ועל חשבונם. העלות למפעל מגיעה לעשרות אלפי שקלים בשנה. יצוין כי בהתאם לנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, חלקה של התעשייה בחיובי הארנונה השנתית של העיר קריית גת מגיעים לכ-40% בעבור מבנה תעשייה וקרקע תפוסה.

באוגוסט אשתקד, בעקבות פגישת חרום שיזמה התאחדות התעשיינים מרחב דרום עם המפעלים באזור התעשייה בקריית גת נשלח מכתב לראש עיריית קריית גת, מר אבירם דהרי. במכתב צוין כי על הרשות המקומית מוטלת חובה שבדין להעניק שירותי פינוי אשפה לנכסים המצויים בתחומה, זאת כחלק מסל השירותים הבסיסי שמחויבת רשות מקומית לתת לתושביה ולמחזיקי הנכסים בתחומה, המשלמים ארנונה. למרות זאת, העירייה נמנעת מלפנות על חשבונה את האשפה הנצברת במפעלים שבתחומה.

לאחר שלא קיבל מענה מספק מהעירייה ומנגנון פינוי האשפה נשאר בעינו החליט שקד, לפנות לבית המשפט בבקשה לתביעה ייצוגית נגד עיריית קריית גת. אישור הגשת התביעה, כפי שהתקבל בשבוע שעבר אומר כי על העירייה להגיב תוך 60 יום מיום קבלת האישור.

אבינעם שקד, יו"ר התאחדות התעשיינים מרחב דרום ומנכ"ל מפעל שריונית חסם "כיום, עיריית קריית גת אינה מספקת שירותים כלל ומקבלת תשלומי ארנונה בעשרות מיליוני שקלים בשנה. אנו נמצאים במצב לא הגיוני מבחינת היעדר שירותים אל מול תשלום הארנונה הגבוה. אחרי שלא קיבלתי מענה ראוי מהעירייה החלטתי להגיש באמצעות משרד עורכי הדין אנגלסמן ושות' תביעה ייצוגית בשם כל מפעלי אזור התעשייה. אני מאמין שיעשה פה צדק לא רק לנו אלא גם יהווה תקדים לבעיות דומות של מפעלים ברשויות מקומיות בארץ. הדרך בה העירייה פועלת פוגע באופן חסר תקדים במצב הכלכלי של המפעלים, דבר שיכול להוביל להשלכות קשות לתעשייה בקריית גת.

מפעל שריונית חסם בתביעה ייצוגית נגד עיריית קריית גת:

החזר של תשלומי אגרת פינוי האשפה

הבעלים ומנכ"ל חברת שריונית חסם באזור **התעשייה** י.ש. גת קריית גת, אבינעם שקד, הגיש תביעה ייצוגית נגד עיריית קריית גת בשם מאה **מפעלי התעשייה** בעיר, בטענה לחוסר הסדרה בפינוי אשפה והחלטת העירייה להחיל מנגנון גביית פינוי אשפה שאינו עומד בקריטריונים של משרד משפטים. בשבוע שעבר אושרה הגשת התביעה על העירייה להגיב לתביעה בתוך 60 יום.

תאריך: בלילה 10/11/17 | lotans@gmail.com

מכתב לראש עיריית קריית גת, מר אבירם דהרי. במכתב צוין כי על הרשות המקומית מוטלת חובה שברדין להעניק שירותי פינוי אשפה לנכסים המצויים בתחומה, זאת כחלק מסל השירותים הבסיסי שמחויבת רשות מקומית לתת לתושביה ולמחוזיקי הנכסים בתחומה, המשלמים **ארנונה**. למרות זאת, העירייה נמנעת מלפנות על חשבונה את האשפה הנצרכת **במפעלים** שבתחומה.

לאחר שלא קיבל מענה מספק מהעירייה ומנגנון פינוי האשפה נשאר בעינו החליט שקד, לפנות לבית המשפט בכקשה לחביעה ייצוגית נגד עיריית קריית גת. אישור הגשת התביעה, כפי שהתקבל בשבוע שעבר אומר כי על העירייה להגיב תוך 60 יום מיום קבלת האישור.

במהלך השנים האחרונות נקבע בסדרת פסקי דין בבתי הדין לעניינים מינהליים כי על הרשויות המקומיות לפנות את כלל האשפה הנורמטיבית מהעסקים בתחומן עד לקביעת קריטריונים אחידים על ידי משרד הפנים באשר להגדרת אשפה חריגה ככמותה ומיה כמות האשפה הנורמטיבית שעל הרשות המקומית לפנות ללא תשלום אגרה מצד המעסיקים.

כאמור, אבינעם שקד, המכהן כיו"ר מרחב דרום של **התאחדות התעשיינים**, הגיש תביעה ייצוגית כנגד העירייה בשם כ-100 **מפעלי התעשייה** הפועלים באזור **התעשייה** בקריית גת. בתביעה נטען כי החל משנת 2013 ועד היום פועלת העירייה, באמצעות החברה הכלכלית, שלא כחוק בנושא פינוי האשפה.

העירייה החליטה כי האשפה של **מפעלי התעשייה** תפונה על ידה בתמורה לתשלום אגרת פינוי אשפה. ההחלטה של העירייה לא מעוגנת בקריטריונים ברורים ומאשרים ע"י שר הפנים במסגרת חוק עזר עירוני, או לחילופין העמידה העירייה אלטרנטיבה לפיה יכולים **מפעלי התעשייה** לפנות כלל האשפה בעצמם ועל חשבונם. העלות **למפעל** מגיעה לעשרות אלפי שקלים בשנה. יצוין כי בהתאם לנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, חלקה של **התעשייה** בחיובי **הארנונה** השנתית של העיר קריית גת מגיעים לכ-40% בעבור מבנה **תעשייה** וקרעק תפוסה.

באוגוסט אשתקד, בעקבות פגישת חרום שיזמה **התאחדות התעשיינים** מרחב דרום עם **המפעלים** באזור **התעשייה** בקריית גת נשלח

שריונית חסם מסיימת ייצוגית נגד עיריית קריית גת